

Ο Δεκέμβρης ήταν η ερώτηση. Καιρός είναι να δώσουμε τις απαντήσεις.

Όλες/οι την Δευτέρα 6 Δεκέμβρη στις 6 μ.μ. στα Προπύλαια
«Στις τράπεζες λεφτά, στη νεολαία σφαίρες – ήρθε η ώρα για τις
δικές μας μέρες»

Ο Αλέξης Γρηγορόπουλος δολοφονήθηκε στις 6 Δεκέμβρη 2008 από
τον αστυνομικό Επαμεινώνδα Κορκονέα. Η επίσημη εκδοχή
κυβέρνησης και ΜΜΕ ήταν «εξοστρακισμός της σφαίρας», ενώ
υπήρχαν δεκάδες μάρτυρες και αδιάσειστα στοιχεία, που έδειχναν
εν ψυχρώ προσχεδιασμένη δολοφονία. Η εξέγερση ήταν άμεση, με
κορμό τη νεολαία και ιδιαίτερα τη μαθητική. 35 χρόνια ύστερα
από την εξέγερση του Πολυτεχνείου, η «έννοια» της εξέγερσης
ξαναμπήκε στο πολιτικό λεξιλόγιο καθώς μπήκε στην πραγματική
ζωή. Στα χρόνια μετά το 2010, με τους μαζικούς και μαχητικούς
αγώνες ενάντια στην ακραία λιτότητα των μνημονίων αποδείχτηκε
ότι ο σπόρος είχε πέσει σε γόνιμο έδαφος.

Η κυβέρνηση απάντησε με καταστολή.

Τα στρατόπεδα της μάχης άρχισαν να ξεκαθαρίζουν. Απ' τη μια,
το σύστημα, που έβλεπε να αμφισβητείται η παντοδυναμία του, με
τα εργαλεία του:

αστυνομία, ΜΜΕ, δικαστές, αστικά κόμματα, πάλευαν λυσσαλέα για
να κουκουλώσουν τη δολοφονία του Αλέξη, να καταστείλουν την
εξέγερση και να

την απονομιμοποιήσουν στα μάτια του κόσμου. Από την άλλη, η
νεολαία, ο κόσμος του αγώνα, η Αριστερά και οι
αντιεξουσιαστές, οργανωμένοι και

ανένταχτοι. Όπως έλεγε το σύνθημα των ημερών, που έμεινε να
μας συντροφεύει στους αγώνες, «στο δρόμο χτίζονται οι
συνειδήσεις». Καταλήψεις δημόσιων κτηρίων, μαζικές συνελεύσεις
γειτονιάς, πορείες και επιθέσεις μαθητών σε αστυνομικά
τμήματα. Οι πολιτικές σχέσεις και συνειδήσεις που χτίστηκαν
κρατάνε από τότε για πολύ κόσμο, παρ' όλες τις «ανάποδες
στροφές» της Ιστορίας στα επόμενα χρόνια μέχρι και σήμερα.

Η πολιτική της κυβέρνησης δολοφονεί

Σήμερα η κυβέρνηση του Μητσοτάκη επιχειρεί μια αντίστοιχη
επίθεση, αδιαφορώντας για τις συνθήκες πανδημίας και αύξησης

κρουσμάτων και θανάτων. Ψήφισε νομοθετήματα γραμμένα καθ' υπαγόρευση των βιομηχάνων και των εργοδοτικών οργανώσεων, βάζοντας στο στόχαστρο των αντεργατικών της ρυθμίσεων όλα τα θεμελιώδη και ιστορικά κατακτημένα εργατικά δικαιώματα: οχτώωρο, κατάργηση του δικαιώματος στην απεργία, ποινικοποίηση συνδικαλιστικής δράσης, κατάργηση στην πράξη της κυριακάτικης αργίας.

Αστυνομική αυθαιρεσία

Όλα αυτά συνοδεύονται με αύξηση της καταστολής. Με "λύσιμο" των χεριών της αστυνομίας. Δεν είναι τυχαία η εν ψυχρώ δολοφονία του 18χρονου Νίκου

Σαμπάνη τον οποίο οι αστυνομικοί της ΔΙΑΣ γάζωσαν με σφαίρες, παραβιάζοντας ρητή εντολή του Κέντρου να σταματήσουν την καταδίωξη. Ούτε η προσπάθεια καταστολής των διαδηλώσεων το προηγούμενο διάστημα, η οποία, όμως, έπεσε στο κενό.

Όχι, δεν αναπολούμε το Δεκέμβρη του '08 σαν μια «ένδοξη» κινηματική ανάμνηση.

Είναι πηγή έμπνευσης και συμπερασμάτων, είναι οδηγός για δράση ενάντια στην εντεινόμενη βία της λιτότητας, της φτώχειας και των κατασταλτικών μηχανισμών, φορώντας το προσωπείο της «κανονικότητας». Είμαστε απέναντι στις κάθε είδους «κανονικότητες» του συστήματός τους, που δολοφόνησαν τον Αλέξη Γρηγορόπουλο, που γεννούν φυλακές για τους πρόσφυγες, που πυκνώνουν τις τάξεις των φτωχών και των ανήμπορων, που δολοφονούν τον

Ζακ/τη Zackie, που οπλίζουν τα χέρια των γυναικοκτόνων.

Είναι ώρα να κάνουμε την οργή μας δύναμη ανατροπής. Με σημαία μας τη διεθνιστική αλληλεγγύη και όπλα την αντίσταση και διεκδίκηση. Μαζί με τους/τις μετανάστ(ρι)ες και τους/τις προσφυγ(ισσ)ες που καταφεύγουν στη χώρα μας κυνηγημένοι/ες από τους πολέμους και τη φτώχεια που προκαλούν οι

ιμπεριαλιστές, είναι επιτακτική ανάγκη να παλέψουμε για μια καλύτερη ζωή για όλους/ες. Στο δρόμο θα τσακίσουμε τις ακραίες πολιτικές της

φτώχειας, του θεσμικού ρατσισμού, του σεξισμού, της καταστολής και της κατάργησης των δικαιωμάτων μας.

Ναι, ο Δεκέμβρης ήταν η ερώτηση. Καιρός είναι να δώσουμε τις απαντήσεις.

Σήμερα.

Πολιτική οργάνωση "Κόκκινο Νήμα"